

Anette Gustin er vild med sin frivillighed, fordi hun føler, hun får så meget igen i mødet med kunstnerne. Foto: Morten Pedersen

Rikke Sieverts har været frivillig på Riddergade Air siden begyndelsen i 2015. Hun er glad for rollen som vært og ambassadør for Viborg. Foto: Morten Pedersen.

Anette og Rikke er værter for kvinder for mennesker fra hele verden

Flere gange årligt rejser udenlandske kunstnere til Viborg som en del af et såkaldt residency-program på Viborg Kunsthall. I Viborg venter frivillige værter, der sørger for, at de nyankomne får et godt ophold i byen og den mest autentiske oplevelse af livet i Viborg.

Julie Goul Svendsen
jusve@viborgfolkeblad.dk

VIBORG: - Jeg har siddet i Karup Lufthavn klokken 23 og ventet på det sidste fly. Først kom et par jakkekledte mænd til Grundfos. Så blev der stille i ankomsthallen, indtil en lille kvinde i en blomstret kjole med en pink kuffert kom til syne. Det var hende, jeg ventede på, fortæller Anette Gustin og griner ved tanken om kontrasten.

- Hun var jo blevet skrækslagen, hvis jeg ikke havde været der, for det er jo et spøgelseshus, når man kommer så sent til Karup Lufthavn, tilføjer hun.

Siden 2015 har Viborg Kunsthall modtaget samtidskunstnere fra hele verden som en del af Riddergade Air (artists in residence, red.) programmet. Når ansøgningerne er modtaget, kunstnerne er udvalgt, og flyet er landet, så står en række frivillige viborgensere klar til at give de tilrejsende kunstnere et autentisk og godt ophold i Viborg.

En af de frivillige er altså 72-årige Anette Gustin, der også er frivillig på Skovgaard Museet.

- Jeg ville have svært ved at se mig selv stå i en genbrugsbutik som frivillig. Det her passer ind i mine interesser - både som viborgenser og som kunstinteresseret - og så holder det den her frisk, siger Anette Gustin og banker to gange på sin tinding med pegefingeren.

- Ja, og så er vi både værter for gæsterne og ambassadør-

I denne serie hylder vi ildsjælene. Personer der lever og brænder, så det smitter af på deres omgivelser, og som står i spidsen for fællesskab, engagement og fremdrift - fordi de ikke kan lade være.

rer for vores egen by, og det er jo et godt udgangspunkt for at kunne give de her mennesker en god og givende oplevelse i Viborg, mens de er på besøg, supplerer 75-årige Rikke Sieverts, der også er frivillig på Riddergade Air-programmet.

Rikke Sieverts er uddannet designer, hun er selv amatør-kunstmaler, og så har hun det meste af sit voksne liv begået sig i kunstmiljøet. Begge kvinder har været frivillige værter på Riddergade Air fra starten i 2015.

En god velkomst

Siden 2015 er der kommet kunstnere fra hele verden til Viborg gennem residency-programmet på Viborg Kunsthall. Der har været gæster fra Italien, Korea, Japan, Rusland, Spanien, England, Skotland, Mexico, Rumænien, Holland, Tyskland og Australien - bare for at nævne nogle af nationaliteterne.

Opgaven for de frivillige værter er at tage godt imod de tilrejsende kunstnere.

- Jeg har altid sørget for, at der står lidt mad til dem, hvis de ankommer sent om aftenen - nogen kommer jo langvejs fra, og man skal ikke gå sulten i seng i Viborg, siger Anette Gustin med den mest naturlige selvfølgelighed i stemmen.

- Det vigtigste er, at alle føler sig godt taget imod. Nogen har brug for, at vi lige handler sammen den første gang, så de finder ud af, hvordan de ting, de gerne vil købe, ser ud i en dansk udgave. Andre vil bare gerne vises på plads til en start. Så det handler også meget om at fornemme de mennesker, vi skal møde og tilbringe de næste måneder sammen med, tilføjer Rikke Sieverts.

Vært, familie og "mor"

Residency-programmet kører på ottende år, og det har været lidt forskelligt, hvor mange kunstnere der årligt har været tilknyttet programmet, og hvor længe de har været på besøg i Viborg.

De sidste par år har programmet som alt andet været mærket af corona, men i år kommer der fire kunstnere fordelt i to hold - et hold i foråret og et til efteråret - og de er på ophold af tre måneders varighed.

- Det er meget forskelligt, hvor meget kontakt folk har brug for. Få gange har vi oplevet, at de ikke havde det store behov for kontakt, men hellere ville passe sig selv, og så får de lov til det. Oftest går

det sådan, at vi kommer så tæt på hinanden, at vi næsten bliver som en lille familie. Det bliver en meget tæt og personlig lille boble, fortæller Anette Gustin.

Når kunstnerne rejser hjem, følger som regel et par korrespondancer frem og tilbage.

- Men så dør kontakten ud på et tidspunkt, og så kommer der nogle nye. Det er en ret fed cyklus at være en del af, siger Anette Gustin og suppleres af Rikke Sieverts:

- På den måde bliver det heller aldrig kedeligt. Der er en naturlig udskiftning og et naturligt møde med nye, spændende mennesker. Det er virkelig fedt.

De to kvinder husker langt størstedelen af de besøgende, de har haft gennem tiden. Kæresteparret Ana og Rafael fra Spanien, Mustafa fra London, Anna fra Holland, Luke fra Tasmanien og den rige kvindelige kunstner Kalim Yoon fra Korea. De husker alle navnene og historierne.

- Den lille Boris fra Rumænien blev jeg jo nærmest erstatningsmor for, siger Anette Gustin henvendt til Rikke Sieverts og griner.

De veksler et par sjove historier om selv samme Boris, om de gange de har ageret modeller for kunstnerens penselstrøg, og de sjove oplevelser de har haft som led i deres frivillighed.

- Lønningen ved vores frivillighed er at kunne sende glade mennesker hjem, som vi har gjort en forskel for, mens de var på besøg i Viborg. Folk der har fået en oplevelse for

Det er meget forskelligt, hvor meget kontakt folk har brug for. Få gange har vi oplevet, at de ikke havde det store behov for kontakt, men hellere ville passe sig selv, og så får de lov til det. Oftest går det sådan, at vi kommer så tæt på hinanden, at vi næsten bliver som en lille familie. Det bliver en meget tæt og personlig lille boble.

ANETTE GUSTIN, FRIVILLIG RIDDERGADE AIR

livet her i vores by. Det betyder rigtig meget for mig, siger Rikke Sieverts.

Uheldet

Specielt én historie har sat sig fast.

I 2018 kom et kærestepar

fra Spanien til byen. Det blev hentet og installeret i boligen på Riddergade, og Rikke Sieverts havde peget de parret i retning af indkøbsmulighederne op ad Randersvej, før hun sagde farvel. Det næste, hun hørte fra parret, var, da

hun vågnede dagen efter til en sms om, at manden var blevet indlagt på sygehuset med brækket ryg.

- Efter jeg var kørt fra dem, var de cyklet op til Netto for at handle, og så var den her spanske mand væltet på cyklen og havde ødelagt sin ryg. Jeg stod på sygehuset i Viborg klokken otte om morgenen, og de anede ikke, hvad de skulle stille op med ham, fordi det var en lidt speciel situation. Han endte med at blive overflyttet til Aarhus, hvor han blev opereret, fortæller Rikke Sieverts.

- Siden har vi fjernet cyklerne, for det er jo bestemt ikke i hele verden, at det er en del af kulturen at færdes på cykel. Og ham her havde cyklet uden cykelhjelm, ned ad Randersvej og uden rutine i at

cykle - det skal jo næsten gå galt. Tænk sig, hvor galt det kunne være gået, tilføjer hun.

- I sådan et tilfælde er det jo afgørende at have en lokal at ringe til. En der er der for at hjælpe dem, og det er jo vores altoverskyggende opgave, siger Anette Gustin.

Et vindue til verden

Mens kunstnerne bor i Viborg, står Anette Gustin og Rikke Sieverts private hjem åbent, og de to kvinder inviterer til aftensmad flere gange i løbet af opholdet. Så spiser de hos enten Anette eller Rikke sammen med deres mænd og de besøgende kunstnere.

- Vi kan jo fortælle en masse om danske traditioner og dansk levevis, men der sker noget særligt, når folk bliver

inviteret helt ind i et privat hjem. Der får man en oplevelse, som man ikke kan få ellers. Vi kender det selv; når man kommer i andre menneskers hjem, så får man en klar fornemmelse af, hvem de er, siger Rikke Sieverts.

- Det at spise sammen giver også anledning til nogle andre samtaler, så vi får jo også en bedre fornemmelse af, hvem vores gæster er som mennesker, og hvad de kommer fra. Så det giver jo også os en masse oplevelser, føjer Anette Gustin til.

Udover middage er der en lang række andre ting, som Anette Gustin og Rikke Sievert bidrager med. De tager kunstnerne med på ture. Til julemarked på Nytorv, en tur i Egeskoven, til Dollerup og en tur til Vesterhavet har og-

så tit været et ønske. Der er også altid byvandring - både af den uformelle slags og de mere historiske - på programmet.

- Det handler rigtigt meget om at mærke, hvad folk interesserer sig for, og så prøver vi at vise nogle af de steder, der matcher deres ønsker. Jeg havde en japansk kvinde med rundt i byen, og hun var vildt fascineret af de riste, vi har i vejen. Det har så betydet, at jeg siden er blevet opmærksom på, hvordan risterne ser ud i andre byer, fortæller Anette Gustin.

- Det giver enormt meget at være frivillig på den her måde. Det er interessante mennesker, der kommer, og de tager jo en del af deres kultur og liv med til os og til Viborg. Vi får de sjoveste møder

med mennesker, som vi aldrig havde mødt ellers. Det er jo et åbent vindue lige ud i verden, siger Rikke Sieverts.

Mød kunstnerne

Af kunstnere, der er kommet til Viborg gennem Riddergade Air-programmet, lever kun et fåtal af kunsten.

- Fælles for de her mennesker er, at de ånder og lever for deres kunst. Mange af dem har også været flere steder i verden på residency-ophold, og vi hører typisk, at de føler sig vældigt godt tilpas her i Viborg, siger Anette Gustin.

Inden samtalen er slut, kommer der en opfordring fra de to kvinder. For skulle man have lyst til at få en lidt bedre fornemmelse af de mennesker, der besøger Vi-

72-årige Anette Gustin og 75-årige Rikke Sieverts er frivillige på Viborg Kunsthøst, hvor de to gange årligt er værter for tilreisende kunstnere fra hele verden, som kommer til Viborg gennem Riddergade Air-projektet.

Foto: Morten Pedersen

borg i samtidskunstens medfør, så bør man komme til den præsentation af deres arbejde, som sædvanligvis afslutter opholdet. En såkaldt "artist talk".

- Artist talks er afslutningen på deres ophold i Viborg, og jeg vil opfordre alle til at komme og lytte med. Der fortæller folk om deres projekter og kunst, og vi har af og til nogle utrolig spændende oplæg, hvor jeg ville ønske, at flere viborgensere havde lyst til at være med, lyder de afsluttende ord fra Anette Gustin.